

for Landstinget var selvfølgelig den, at dette sluttede sig til mig. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at naar jeg her har udtalt mig anmodende om at følge mig i dette Dieblif, er det ikke af Hensyn til et Fællesudvalg og den Tid, et saadant vilde tage, men, hvad jeg udtryffeligt udtalte før, af Hensyn til, at jeg anseer en Forhandling i et Fællesudvalg for libet stiftet til at bringe Enighed tilveie mellem to stift forskellige Principer, samt dernæst, vel at mærke, fordi jeg anseer det for meget betænkeligt for Finantsministeren at lade sig ved den Tvang, der altid ligger i et Fællesudvalgs Indstillinger, bevæge til at finde sig i at modtage Noget, han ikke selv er overbevist om er rigtigt. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har sagt, at jeg skulde have yttret, at der ikke vilde fremkomme noget bedre Resultat ved Procentsystemet end ved Contingentsystemet, men det har jeg ikke sagt (Verg: So!). Jeg beder om Forkabelse, det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at der ikke i Procent-systemet findes det Apparat, som her ligger for mig i Contingentsystemet, og at der ikke i Procent-systemet ligger nogen større Garanti for et retfærdigt Udfald den eller de første Gange end efter Contingentsystemet, og dette vedkjender jeg mig endnu. De Mænd, der ved hiint System skulle bruges som Regjeringscommissairer, ere Mennesker, og de Feiltagelser, hvori de kunne gjøre sig skyldige, ere ligesaa forklarlige som Feiltagelser ved en Fordeling imellem Communerne. Jeg har en saadan Respect for hele Stillingen som Regjeringscommissair, at jeg ikke kan fortænke noget Menneske i, at han gaaer dertil med en vis Betænkethed og Usikkerhed; det er Noget, som ikke kan adskilles fra denne Stilling, naar det er en samvittighedsfuld Mand, der er sig bevidst, hvilken overordentlig stor Magt der er lagt i hans Haand ligeoverfor hans Medborgeres Indtægter.

Jeg tilstaaer, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds egentlig ikke

har overbevist mig om, hvori Forstjellen ligger for Communalbestyrelserne som Stattecommissjoner med Hensyn til Ansættelsen af deres Medborgeres Indtægter efter det ene eller efter det andet System; thi det forekommer mig, at de paagjældende Paragrafer omtrent ere eenslydende i begge Forslag. Forstjellen ligger udenfor Stattecommissjonerne, men disses Opgave er i begge Tilfælde at ansætte deres Medborgeres Indtægter saa retfærdigt og billigt som muligt. — Jeg troer ikke, at man med Rette kan hebreide mig, at jeg ikke har vidst, hvad jeg vilde, men jeg skal vedgaae, at jeg under Behandlingen af denne store Sag har begaaet to Feil, som jeg er mig bevidst. Den første er den, at jeg uden Kamp opgav min § 6, thi Resultatet af det Indtryk, jeg har faaet gennem Forhandlingen her, er, at den endelige Form for Indkomstskatten hverken skal søges i Contingentsystemet eller i det Apparat til Procentsystemet, som man her har foreslaaet, men i Indkomstskattens egen Natur; det skal tilveiebringes uafhængig af Skatten, enten gennem den Tanke, jeg fremdeles tillader mig at troe ikke er upractisk, og som var nedlagt i min § 6, eller gennem Indførelsen af Indkomstskatten som communal Beskatning, eller ved at gaae til Indtægtskilderne. Jeg er overbevist om, at det, som her foreligger, ikke i Længden kan holde sig. Den anden Feil, jeg har begaaet, er den, at jeg var svag ligeoverfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) som Formand i Udvalget, og ikke paa det Allerbestemteste mobsatte mig den intercommunale Beskatning; det erkjender jeg nu, var en stor Feil. Jeg føler mig bunden ved mit Ord, og derfor har jeg ikke sat min hele Indflydelse paa at faae den bort; men det ærede Medlem skal ikke kunne nægte mig, at den ikke hører med til Procent-systemet. Det er Noget, man vil tvinge ind, fordi man veed, at Regjeringen sætter Britis paa at faae denne Lov ført igjennem; derfor vil man benytte Leiligheden til at tvinge den